

תת"ע 7514/08/21 - מאהר ג'אבר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7514-08-21 מדינת ישראל נ' ג'אבר
תיק חיזוני: 60250829094

בפני כבוד השופט שרת זוכוביצקי-אוריה
מאהר ג'אבר המבקש
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקש ביום 4.10.21.

1. ביום 12.07.21 קיבל המבוקש לידי דוח מסווג הזמנה לדין שמספרו 60250829094 המיחס לו עבירה של נהייה ברכב מוגן מבלתי שהייתו לו או לאדם אחר פוליטית ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב, בגיןו לסעיף 2(א) לפיקודת ביטוח רכב מוגן[נוסח חדש], תש"ל - 1970 ועבירה של נהייה ברכב שניתנה עליו הודעת אי שימוש בגיןו לסעיף 808(ד) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

2. ביום הדיון אלו זמן, לא התיעצב המבוקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדתו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה למשך 3 חודשים, פסילה על תנאי של שלשה חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות המבוקש

3. המבוקש, טען כי נעדר מהדיון כיוון שאיבד את הזמנה לדין וסביר כי הדיון קבוע ליום 4.11.21. לטעنته, הוא פנה לבית המשפט ביום 4.11.21 והופתע לגלוות כי הדיון נערך ביום 4.10.21 בהעדתו, ובו נגמר דין.

4. לטענת המבוקש לא הייתה לו כל כוונה להתחמק מהתייעצויות בפני בית המשפט. בנוסף, ציין המבוקש, כי יש לו טענות כנגד הדוח, אשר הוא מבקש להגיש לבית המשפט.

טענות המשיבה

5. המשיבה טענה כי המבוקש קיבל לידי את הזמנה לדין אשר על גביה מצוין באופן ברור מועד הדיון אולם, מסיבות השמורות עמו בחר המבוקש לא להתייעץ ומשכך, אין לו להלן אלא על עצמו.

עמוד 1

6. המשיבה אף טענה כי שכחה או בלבול אינם באים בוגדר "סיבה מוצדקת" כמשמעותה בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי[נוסח משולב] התשמ"ב-1982, אשר מצדיקה ביטול פסק דין שניית בהעדר הנאשם. בעניין זה הפניה המשפטה לע"פ 9407/05 קינג אללה נ' מדינת ישראל(פורסם בנבזה 9.08.05) ולתת"ע 09-02-558-09 וליד גמאמה נ' מדינת ישראל(פורסם בנבזה 4.06.09). לאור האמור ולאחר עקרון סופיות הדיון, עתרה המשפטה לדוחית הבקשה.

דין

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דין בעניינו של הנאשם. בדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסברים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דין יתקיים במקריםות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פנוי הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

8. ככל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוון בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפנוי, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

9. כאשר הנאשם הזמין לדון כדין ואין מתיצב רואים אותו כמודה בעבודות הנטענות בכתב האישום.

10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי הנאשם מתיצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו וה坦אי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמיימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"כל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיצבות של אדם בדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוכאה כי יושרע בדיון וдинו יגזר, שם שארע בעניינו. משכך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו או כי הביטול דרש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת הזמנה לדון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיצבות המבוקש

11. הזמנה לדון שנקבע ליום 4.10.21 נמסרה למבחן במועד ביצוע העבירות והוא אישר את קבלתה בחותמת

12. המבקש טען בכלל מא כי, איבד את הזמנה לדין וטעה לחסוב כי הדיון אמר להתקיעים ביום 21.11.2014 גם טענתו לפיה הוא פנה לבית המשפט ביום 21.11.2014 ורק אז גילתה כי נשפט בהעדרו, נתענה בכלל מא, ולא שהזגה כל אסמכתא, או ראשית ראייה לכך.

כבר נפסק כי בלבול או שכחה, אין בהם בגדר "סיבה מוצדקת" לביטול פסק דין כהגדרתו בסעיף 130 לחוק פ.

13. בנסיבות אלה אני קובעת כי הזמנה נמסרה למבקש דין וכי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התיאצבותו.

האם קיימים חשש לעיוות דין

14. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיאצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו בלבד שהוא דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדה נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).

15. בכלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים קבועים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 18/1911 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

16. המבקש לא כפר במិוחס לו בכתב האישום אלא רק טען באופן כללי כי יש לו טענות נגד העבירות שבביצוען הורשע, זאת ללא שחרף כל ראה לתמיכה בטענה זו. יתרה מכך, גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדין שנקבע בעניינו ולאחר הרשותו וגזרת דין יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל מיום 14.4.2002, רע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל מיום 23.2.2004).

לפיכך אני סבורה כי יגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוון עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחתת.

מצורחות תשליך החלטתך לצדדים.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ב, 11 נובמבר 2021, בהעדר
הצדדים.